

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 126/2010-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. marca 2010 predbežne prerokoval sťažnosť J. V., P., zastúpeného advokátkou JUDr. D. S., P., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 1/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. V. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. marca 2010 doručená sťažnosť J. V., P. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. D. S., P., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 1/2008.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ 14. septembra 2007 podal odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 18 C 109/03-166 z 24. apríla 2007, ktorým tento zamietol jeho návrh na zaplatenie sumy 52 887 Sk s príslušenstvom. Spis s odvolaním bol 3. januára 2008 predložený krajskému súdu a bola mu pridelená sp. zn. 8 Co 1/2008. Do dnešného dňa odvolací súd vo veci nekonal a o odvolaní nerozhodol. Sťažovateľ listom zo 7. januára 2010 upozornil predsedníčku krajského súdu na priet'ahy v odvolacom konaní. Predsedníčka krajského súdu po prešetrení sťažnosti uviedla, že zistila priet'ahy v konaní, ktorých príčiny sú dané okolnosťami objektívnej povahy, a teda sťažnosť je dôvodná. Tým, že krajský súd vo veci riadne nekonal, bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 1/2008 porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a aby prikázal krajskému súdu zaplatiť mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 3 319 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 300,57 €.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 1/2008.

Sťažovateľ sa podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov domáhal ochrany svojich práv podaním sťažnosti na prietahy v konaní predsedníčke krajského súdu.

Predsedníčka krajského súdu reagovala na túto sťažnosť listom sp. zn. Spr. 2003/2010 z 3. februára 2010, pričom ju vyhodnotila ako dôvodnú a za vzniknuté objektívne prietahy v konaní sa ospravedlnila. Zároveň uviedla, že 30. marca 2010 sa v predmetnej veci bude konať verejné vyhlásenie rozsudku a že vec bude naďalej sledovať z hľadiska jej bezprietahovosti a plynulosti až do jej právoplatného skončenia, pričom vyzve konajúcu predsedníčku senátu, aby neodkladne prijala opatrenia na odstránenie vzniknutých prietáhov.

Na základe týchto zistení ústavný súd dospel k názoru, že hoci sťažovateľ podal predtým, ako sa obrátil na ústavný súd (9. marca 2010), sťažnosť na prietahy v konaní (7. januára 2010), takéto využitie právneho prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nepredstavuje dostatočný časový priestor na poskytnutie možnosti krajskému súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený jeho nečinnosťou.

Z odpovede predsedníčky krajského súdu navyše vyplýva, že vykonala opatrenia, aby k zbytočným priesťahom viac nedochádzalo.

Ústavný súd vychádzajúc z uvedeného, ako aj zo svojej rozhodovacej činnosti zastáva názor, že podanie predmetnej sťažnosti bolo v danom prípade zo strany sťažovateľa iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predsedníčka krajského súdu dostala primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným priesťahom v napadnutom konaní (m. m. IV. ÚS 74/05, IV. ÚS 48/06).

Nad rámec uvedeného ústavný súd uvádza, že ak by aj v budúcnosti nebola vec právoplatne skončená, má sťažovateľ možnosť ešte podať sťažnosť ústavnému súdu a domáhať sa tak ochrany svojich práv.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania, preto sa zaoberal iba postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 1/2008 a neskúmal postup Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 109/03.

Na základe uvedených skutočností rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. marca 2010